

Olvasmány

Bölcs 1, 13–15; 2, 23–24

A halált nem Isten alkotta, ő nem leli örömét az élők pusztulásában. Hisz mindent azért teremtett, hogy legyen, és a világon minden teremtmény az életet szolgálja. Nincs bennük pusztító mérég, és a földön nem az alvilág uralkodik. Az igazság ugyanis halhatatlan.

Isten halhatatlanságra teremtette az embert, a saját örökkévalóságának képmásává tette. A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják.

Szentlecke

2 Kor 8, 7. 9. 13–15

Testvéreim! Ti mindenben kitűntök: a hitben, a szóban, a tudásban, minden buzgókodásban, és az irántunk táplált szeretetben: tünjete ki tehát a jótékonykodásban is.

Hiszen ismeritek Urunk, Jézus Krisztus jótékonyosságát. Noha gazdag volt, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok.

Nem azért kell gyűjteni, hogy mások megszabaduljanak a szükségtől, ti meg bajba juszatok, hanem az egyenlőségért. Most az ő szükségüket a ti bőségetek enyhíti, hogy majd az ő bőségük nektek szolgáljon szükségetekben segítségül, s így (a javak) kiegyenlítődjenek. Az írásban is ez áll: „Aki sokat gyűjtött, nem bővelkedett, aki meg keveset, nem szűkölködött.”

Evangélium

Mk 5, 21–43

Abban az időben:

Amikor Jézus a bárkával ismét átkelt a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köréje. Ekkor odajött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta őt, a lába elé borult, és nagyon kérte: „Halálán van a lányom. Jöjj, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!” Erre ő elment vele. Nagy tömeg kísérte, és tolongott körülötte.

Volt ott egy asszony, aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett. Sok orvos sokféle kellemetlen kezelésnek vetette alá: Mindenét rájuk költötte, de hasztalan, egyre rosszabbul lett. Hallott Jézusról, ezért átfurakodott a tömegen, és hátulról megérintette a ruháját. Így gondolkodott magában: „Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok.” És azonmód megszűnt a vérfolyása. Érezte testében, hogy meggyógyult bajából.

Jézus nyomban észrevette, hogy erő ment ki belőle. Megfordult a tömegben, és megkérdezte: „Ki érintette meg a ruhámat?”

Tanítványai ezt válaszolták: „Látod, hogy szorongat a tömeg, mégis azt kérdezed: Ki érintett meg?” De ő mégis körülnézett, hogy lássa, ki volt az. Az asszony félve, remegve előlépett – mert hisz tudta, hogy mi történt vele –, odaborult eléje, és őszintén bevallotta neki az igazságot. Ő így szólt hozzá: „Leányom, hited meggyógyított téged. Menj békével, és bajodtól megszabadulva légy egészséges!”

Még beszélt, amikor jöttek a zsinagóga elöljárójának házából és közölték: „Meghalt a lányod. Miért fárasztanád a Mestert?”

A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját: „Ne félj, csak higgy?” Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen.

Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy riadalmat, sok siratót és jajgatót látott. Bement és így szólt hozzájuk: „Mit lármáztok itt, miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik.” Azok kinevették.

Ő azonban mindenkit kiharcolt, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kísérei-vel együtt bement (a helyiségbe), ahol a gyermek volt. Megfogta a kislány kezét, és azt mondta neki: „Talita kúm”, ami annyit jelent: „Kislány, mondom neked, kelj föl!” A kislány azonnal fölkel, és járni kezdett. Tizenkét éves volt. Azok pedig magukon kívül voltak a csodálkozástól. De ő szigorúan meghagyta, hogy ezt a dolgot senki meg ne tudja. Azután szólt nekik, hogy adjanak enni a kislánynak.

Jairus imája

Mester!

Mennyire örültem akkor, mikor elindultál velem házamhoz! Akit szeretek, meg fog gyógyulni. Milyen kedves is ez a Jézus. Csak útközben ne beszélgetne annyit... Például azzal a vérfolyásos asszonnyal... Inkább sietne, hogy időben a haldoklóhoz érjen.

Hozzák a szörnyű hírt: meghalt a lányom! Óriási csalódottságot éreztem. Miért is nem sietett Jézus? Megígérte, hogy segít, s lám, most már nem tehet semmit. Rútul rászédett!

De te szelíden csak ennyit mondtál: „Ne félj, csak higgy!” Higgyek? Miben? Itt már semmit nem lehet tenni.

Végül csak megbizonyosodtam: Isten Fia úr a halál felett is!

Uram! Bocsásd meg kicsinyhitűségemet, hogy nem bíztam mindenhatóságodban, és amikor nem a terveim szerint alakultak a dolgok, elvesztettem a hitemet. Kérlek, erősíts meg, hogy a legnehezebb helyzetben is bízzak hatalmadban! Ámen.

forrás: www.szepe.hu

HIRDETÉS

A Plébánia Hivatal július és augusztus hónapokban hétköznapiakon 8.00–12.00 óráig tart nyitva.

A nyári szabadságolások plébániánk lelkipásztorait is érintik. Emiatt július és augusztus folyamán gyóntatás csak az esti szentmisék előtt, valamint személyes megkeresés alapján lehetséges.